

**НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩИНИТЕ
В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

София 1111, ул. "Голаци" 23, тел.: (02) 94 34 467, 94 34 468, e-mail: namrb@namrb.org, web site: www.namrb.org

НСОРБ
ул. "Голаци" 23
Изм. № **4-4 698(2)**
29.04.20.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Д. № **124 КД**
ДО Дата **30. април 2020 г.**
**КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

Относно: становище на НСОБ по КД №2/2020 г., Ваш изх. №87 КД/10.04.2020.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На свое заседание, проведено на 28.04.2020 г. Управителният съвет на Националното сдружение на общините в Република България разгледа постъпилата покана за предоставяне на становище по конституционно дело №2/2020 г. Въз основа на проведените дискусии, изразяваме становище, че не споделяме изложените в искането на Висшия адвокатски съвет мотиви за противоконституционност на чл. 215, ал. 6 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ поради противоречие с чл. 4, ал. 1, чл. 56 и чл. 120, ал. 2 от Конституцията. Намираме ги за неоснователни и необосновани, при следните съображения и аргументи:

Конституционната уредба на възможността за съдебно обжалване на административните актове се съдържа в чл. 120, ал. 2 от Конституцията. Чрез тази разпоредба е възприет принципът за обжалваемост на всички административни актове, които засягат гражданите и юридическите лица. Същевременно обаче тя допуска изключение от този принцип при условие, че необжалваемостта е изрично въведена със закон.

В Конституцията не са установени критерии за преценка изключването на административните актове от обхвата на подлежащите на съдебно обжалване. Последователно в практиката си (Решение № 21 от 26 октомври 1995 г. по к.д. № 18 от 1995 г. , Решение № 4 от 1 април 1999 г. по к.д. № 31 от 1998 г. , Решение № 2 от 30 март 2000 г. по к. д. № 2 от 2000 г.) Конституционният съд е провеждал тезата, че липсата на споменатите критерии в никакъв случай не води до извод за свободно определяне на кръга на неподлежащите на съдебно

обжалване административни актове. Изключването им от съдебен контрол следва да се извършва при спазване на общите конституционни принципи, а именно - към конституционно допустимото изключение за обжалване на определени административни актове може да се пристъпи с оглед защитата на особено важни интереси на гражданите и обществото, но без да се накърняват основните права на личността и принципите на правовата държава.

Считаме, че в случая е необходимо да се анализират разпоредбите от ЗУТ, които регламентират общия устройствен план. Според чл. 103, ал. 2 ЗУТ с общите устройствени планове се определят преобладаващото предназначение и начин на устройство на отделните структурни части на териториите, обхванати от плана. Те задължително се съобразяват с предвижданията на концепциите и схемите за пространствено развитие (чл. 103, ал. 4 ЗУТ) и са основа на цялостното устройство на териториите на общините, на части от тях или на отделни населени места, което устройство има за задача (чл. 1 ЗУТ) да гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението. В проектите за общи устройствени планове се съобразяват и предвижданията на заварените подробни устройствени планове, одобрени до датата на издаване на разрешенията за изработването им (чл. 103а, ал. 1 ЗУТ). Тяхното изменение е възможно при определени предпоставки, една от които е (чл. 134, ал. 1, т. 1 ЗУТ) настъпването на съществени промени в обществено-икономическите и устройствените условия, при които е бил съставен планът.

От посочената законова уредба следва, че с общия устройствен план се дават само общите рамки и насоки за изграждане и развитие на съответните територии, при което планирането е с дългосрочен характер, но няма пряко приложение за отделните поземлени имоти и за разрешаване на строителство в тях. Като акт за управление на територията той отговаря на интересите на обществото и чрез него се гарантират ценности, които са конституционно закрепени - опазването и възпроизводството на околната среда - чл. 15 от Конституцията, развитието на отделните райони - чл. 20 от Конституцията, правото на благоприятна околна среда - чл. 55 от Конституцията.

Считаме, че необжалваемостта на общите устройствени планове, както и техните изменения по чл. 215, ал. 6 ЗУТ не накърнява защитата на правото на собственост и неприкосновеността на частната собственост. Одобреният общ устройствен план не намира пряко приложение в инвестиционното проектиране и разрешаване на строителство (чл. 104, ал. 3 ЗУТ). Въз основа на предвижданията в него не могат да се отчуждават принадлежащи на граждани или на юридически лица недвижими имоти и отнемането им от собствениците не може да се осъществи в тази териториално-устройствена фаза. С такъв план не се създават, отнемат, изменят или ограничават права и за собствениците и

носителите на ограничени вещни права не възникват правни последици. За тези лица правни последици пораждат последващи, подлежащи на съдебен контрол актове - влезлите в сила подробни устройствени планове, защото в тях е определено конкретното предназначение и начин на устройство на отделните поземлени имоти и въз основа на тях може да се пристъпи към отчуждаване след определяне и заплащане на обезщетение (чл. 205 ЗУТ).

Уместно е да се изтъкне, че ЗУТ урежда възможности за защита правото на частна собственост. Проектът за общ устройствен план се публикува на интернет страницата на общината и подлежи на обществено обсъждане преди внасянето му в експертния съвет по устройство на територията. Общината организира и провежда общественото обсъждане, като разгласява мястото, датата и часа на провеждане с обявление, което се поставя на определените за това места в сградата на общината, района или кметството, както и на други предварително оповестени обществено достъпни места в съответната територия - предмет на плана, и се публикува на интернет страницата на общината, в един национален всекидневник и в един местен вестник. По време на общественото обсъждане се води писмен протокол, който се прилага към документацията за експертния съвет и за общинския съвет. В градовете с районно деление обществено обсъждане се организира задължително във всички райони. Обществено обсъждане се съвместява и е част от процедурата за провеждане на консултации по екологичната оценка и/или оценката за съвместимост, които общината организира и провежда по Закона за опазване на околната среда и/или Закона за биологичното разнообразие.

В допълнение следва да се посочи, че ЗУТ урежда правомощия на областния управител по осъществяване на контрол за законност върху решението на общинския съвет за одобряване проекта на общ устройствен план, като в 14-дневен срок от получаването му може да върне незаконосъобразното решение за ново обсъждане в общинския съвет или да го оспори пред съответния административен съд при условията и по реда на чл. 45 от Закона за местното самоуправление и местната администрация. Твърдението на искателя, че при упражняване на тези си правомощия областният управител действа в защита на държавния интерес, а не в защита интересите на гражданите и юридическите лица е неоснователно. Съгласно чл. 143, ал. 3 от Конституцията областният управител отговаря за защитата на законността на територията на областта. Съгласно чл. 31, ал. 1, т. 4 и 5 от Закона за администрацията областният управител осигурява спазването на законността на територията на областта, осъществява административен контрол по изпълнението на административните актове и упражнява контрол по законосъобразността на актовете и действията на органите на местното самоуправление и местната администрация. Цитираните дотук разпоредби овластяват в пълна степен областния управител, при

постъпило в законовия срок мотивирано заявление от гражданин или юридическо лице за наличие на нарушение на правото им собственост по повод решение на общински съвет за одобряване проект на общ устройствен план, да упражни контрол за законност върху съответния акт на общинския съвет с посочените правни последици.

Предвид изложените съображения, Ви молим, на осн. чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията да постановите решение, с което да отхвърлите като неоснователно и необосновано искането на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност на чл. 215, ал. 6 ЗУТ като противоречащ на чл. 4, ал. 1, чл. 56 и чл. 120, ал. 2 от Конституцията.

С уважение: